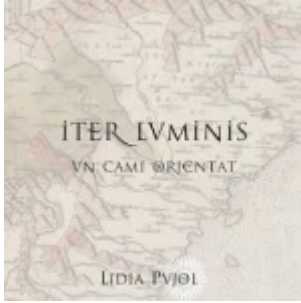

Lídia Pujol – *Iter Luminis, Un Cami Orientat* (2cd, Satélite K / Xango Music Distribution)

Ik doe het er echt niet om, maar ook de magistrale zangeres Lídia Pujol, voluit Lídia López Pujol, is een belangrijke spil in de Catalaanse muzieksce­ne. Deze zangeres met haar prachtig bitterzoete zang heeft vanaf 1998 twee albums uitgebracht met Silvia Comes, één met Miquel Gil & Psàlita en twee onder haar eigen vlag, waarvan de laatste in 2007 is verschenen. Ze komt daarbij altijd ergens uit tussen jazz, folk, pop en wereldmuziek. Wat dat betreft lijkt zij het niet zo nauw te nemen met de grenzen. Maar zoals vaker gezegd: muziek verbindt en is of kan in elk geval grenzeloos zijn. Ze heeft zeven jaar gewerkt aan haar nieuwste album *Iter Luminis, Un Cami Orientat*, hetgeen “pad van het licht, een

begeleid pad” betekent, dat 10 jaar na haar laatste verschijnt. Het is dan ook meteen een tweeluik is geworden, waarop ze muziek en poëzie uit het (verre) verleden laat schijnen in het hier en nu. Daarbij put ze uit middeleeuwse en andere traditionele muziek, maar ook muziek uit andere landen, waaronder ook Arabische, plus experimentele muziek en stemkunsten. Wat dat betreft heeft ze net zo’n frisse aanpak als Christina Pluhar met haar *L’Arpeggiata*. Haar zang is al meer dan genoeg om overstag te gaan, maar de muzikale begeleiding door gasten op zang, traditionele, Oosterse, Afrikaanse, strijk- en blaasinstrumenten mag er ook wezen. Dat alles laat ze op de eerste schijf van een goede 62 minuten lang met de ondertitel “*Iter Luminis: La Cerimònia De La Llum*” op overtuigende wijze horen. Liefhebbers van **Dead Can Dance**, **L’Arpeggiata**, **Sequentia**, **Sussan Deyhim**, **Nouvelles Polyphonies Corses**, **Jamar** en **Dastan Ensemble** zijn dan al op hun wenken bediend. Zo breed is hun sound nou eenmaal. Dan volgt er nog een tweede schijf van ruim 64 minuten lang, die de ondertitel “*Iter Luminis: Treballs I Plaers D’Amor*” meekrijgt. Hierop brengt ze ook weer oude muziek in een nieuw jasje met diverse muzikanten, zij het in een kleinere bezetting. Dit maakt het allemaal een stuk intiemer en meer verstild, maar zeker niet minder mooi. De zang van Pujol is ook zachter maar knalt er soms meer uit dan ervoor, hetgeen voor adembenemende momenten zorgt. Daarnaast is er ook meer spoken word te horen. Pujol laat met dit majestueuze prachtalbum ruim twee uur lang horen hoe veelzijdig, maar ook vooral wat voor ontzettende grootse kunstenaar­es ze is.